

mooi nest van *Dolichovespula saxonica* F., waarin op 13 Augustus een aantal koninginnen en mannetjes aanwezig waren.

Zouden anderen ook hun ervaringen dienaangaande eens willen mededelen? Het ligt voor de hand, dat het weer wel de oorzaak van het geringe aantal Vespiden zal zijn.

J. P. VAN LITH, Allard Piersonstr. 28c, Rotterdam-W.

Bembecia hylaeiformis Lasp. In de laatste dagen van Juni 1950 verzamelden mijn vriend DOETS en ik in het Spanderswoud te Hilversum een groot aantal poppen benevens enkele volwassen rupsen van deze in Nederland nog weinig waargenomen Aegeriide. Jaren geleden had DOETS in Mei op dezelfde plaats reeds enkele rupsen gevonden zonder dat het hem evenwel gelukte poppen of imagines te verkrijgen. Een reden temeer dus om onze naspeuringen voort te zetten.

Zowel poppen als rupsen troffen wij aan in de afgestorven stengels van wilde framboos en voornamelijk daar, waar de stengel in de wortelstok uitmondt. In het ca. 10-20 cm uitgevreten en holle gedeelte van het stengelmergkanaal bewegen zich de zeer slanke poppen met groot gemak voort tot aan het zijwaarts uitmondende en met een dun schilvliesje afgesloten vlieggat. Daar het vlieggat uiterlijk vrijwel onzichtbaar is en zich bovendien vaak tussen een wirwar van stengels en lage planten betrekkelijk dicht boven het aardoppervlak bevindt, verraadt bijna niets de aanwezigheid van de soort. Wij braken daarom de dode stengels zo laag mogelijk af en vonden haar op deze wijze gemakkelijk.

Het opkweken van de rupsen — zij zijn bovendien tweejarig — lijkt mij, voorzover zij niet geheel volwassen zijn, moeilijk. De heer NIES, die zich tal van jaren en met succes aan de Nederlandse Aegeriidae heeft gewijd, heeft met de weliswaar weinige rupsen van *hylaeiformis*, die hij vond, evenals de heer DOETS geen resultaten bereikt. Hij meent, dat gebrek aan voedingstoffen (sappen uit de wortel) bij het kweken in gevangenschap hieraan niet vreemd is.

De aangetaste stengels staken wij in een met vochtig zand gevulde glazen pot en de zich daarin bevindende poppen bleven zodoende vrijwel alle in leven. De vlinders verschenen tussen 3 Juli en 4 Augustus. Zoals alle Aegeriiden kwamen verreweg de meeste in de morgenuren uit en het was opvallend, hoe snel zij zich ontwikkelden. Binnen het uur waren zij in staat zich vliegend voort te bewegen.

Misschien is *Bembecia hylaeiformis* in Nederland op meerdere daartoe geschikte plaatsen niet zo moeilijk te vinden. Zij komt vermoedelijk bij uitstek in wilde of verwilderde frambozenstruiken voor. In kwekerijen en tuinen zal deze soort bij het onderhoud en het stelselmatig verwijderen van de dode stengels ongetwijfeld sterk gedecimeerd worden.

J. R. CARON, Hilversum, Hindelaan 27.

Vlak voor het persklaar maken van dit nummer ontvingen wij tot ons leedwezen het bericht, dat Dr D. MAC GILLAVRY 13 Januari j.l. in het Rusthuis „Bergzicht” te Heelsum op ruim 81-jarige leeftijd is overleden. Een In Memoriam volgt zo spoedig mogelijk. — Lpk.